

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ	φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	"	"	11
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα	"	"	20
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει	"	"	14

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 20
 Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
 Τὰ δικαστικά προπληρώνονται
 Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων

Τὴν προσεχῆ Κυριακῆν, 23 'Ιουνίου, ὥραν 9ην π. μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ὑπὸ τῆν διεύθυνσίν μου Ἑλληνικοῦ Λυκείου. τοῦτο γνωρίζων τοῖς γονεῦσι καὶ κηδεμόσι τῶν μαθητῶν καὶ τοῖς ἡμετέροις φιλομούσοις συμπολίταις παρακαλῶ αὐτοὺς ἵνα ἐνδραστεύμενοι ἐμφυχώσωσι ταῦτα διὰ τῆς παρουσίας των.

'Εν 'Ερμουπόλει τῆ 21 'Ιουνίου 1891

Ὁ Διευθυντής

ΣΤΑΜ. Ι. ΣΥΝΟΛΙΝΟΣ

Ἐκλογικὰ

Εὐχάριστον ἀληθῶς παρέχει θέαμα ἢ πανταχοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως ἐκδηλουμένη κοινὴ ὑπὲρ τοῦ Τσιροπινᾶ γνώμη, παρήγορος δὲ διὰ πάντα ἐπιτελοῦντα τὸ ἑαυτοῦ καθήκον αἰρετὸν ἄρχοντα. Ἀπανταχοῦ τῆς πόλεως ὁ λαός, ὁ ἀληθὴς λαός, ὁ φιλεργὸς καὶ φιλόπονος λαός, συναισθανόμενος τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, μίαν καὶ μόνην ἔχει ἐπιθυμίαν, ἓνα καὶ μόνον πόθον, τὴν εἰς τὸ δημορχικὸν ἀξίωμα ἐκ νέᾳ ἀνάρρησιν τοῦ Τσιροπινᾶ, διὰ τοῦτο δὲ ἐπιζητεῖ πᾶσαν περίστασιν ἵνα ἐπιδείξῃ τὰ ἑαυτοῦ αἰσθήματα. Μία φωνὴ—Ζήτω ὁ Τσιροπινᾶς, ἂν ἐγερθῆ ὑφ' ἐνὸς Ἐρμουπολίτου, εἰς οἷον δήποτε τῆς πόλεως μέρος, ἀρκεῖ νὰ προκαλέσῃ ρεύματα λαοῦ, ρεύματὰ μεταβαλλόμενα εἰς διαδηλώσεις ἐπιδεικτικωτάτας καὶ μεγαλοπρεπεστάτας.

Εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ καθ' ἑκάστην ἐπισκεπτόμενοι τὸ ἐκλογικὸν τοῦ κ. Τσιροπινᾶ κέντρον καὶ ἐκδηλοῦντες τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθήματά του, πολιορκεῖται δὲ, δύναται τις εἰπεῖν, τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ γραφεῖον ὑπὸ συμπολιτῶν ἡμῶν αἰτούντων τὰς σημαίας τοῦ κόμματος Τσιροπινᾶ ὅπως δι' αὐτῶν στολίσωσι τὰς οἰκίας των. Αἱ εἰς τὸ γραφεῖον διανεμόμεναι σημαῖαι δὲν ἐπαρκοῦσι καὶ ὁ λαός κατασκευάζει καθ' ἡμέραν τοιαῦτα· ἰδίᾳ δαπάνη.

Οἱ ἀντίθετοι τοῦ κ. Τσιροπινᾶ κατανοήσαντες τὴν ἀποτυχίαν αὐτῶν καὶ τὴν μεγαλοπρεπή των ἦταν ἀρκοῦνται ἀπατῶντες ἀλλήλους ὡς καὶ τινὰ δυστυχῆ θύματτα καταβάλλοντα τὰ ἔξοδα καὶ τὰς δαπάνας τοῦ πολέμου. Καὶ ἄλλοτε μὲν διαβιβάζουσι ψεύδη εἰς Ἀθήνας ὅτι ἐν Συρῷ τὸ κόμμα τοῦ κ. Μάσχα εἶναι πικτοδύναμον, κερδαίνοντες διὰ τοῦτου, ἄγνωστον τί. Ἦδη δ' ἤρξαντο ἀπατῶντες τοὺς δυστυχεῖς οἵτινες τοὺς ἀκολουθοῦσι καὶ διαβεβαιοῦντες αὐτούς, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ τιμῇ των, ὅτι πάντες ἀνεξικέτως οἱ φαινόμενοι φίλοι τοῦ κ. Τσιροπινᾶ δὲν εἶναι τοιοῦτοι, ἀλλὰ τούναντίον φίλοι τοῦ κ. Μάσχα οἵτινες προσερχόμενοι εἰς τὰς κάλπας τῆ 7 'Ιουλίου θ' ἀναδείξουσιν ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει νικηφόρον καὶ τροπικιοῦχον δῆμαρχον τὸν κ. Μάσχην. — Αἱ τότε οἱ λέγοντες ταῦτα καὶ διαβεβαιοῦντες θερμαίνονται ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ, ἀναμιμνήσκονται τῆς διανομῆς τῆς λείας καὶ πολλῶν εὐχαρίστων ἐλπίδων καὶ . . . μένουσιν εὐχαριστημένοι δίδοντες πρὸς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς συγχαρῶμεν διὰ τὴν ἀλιγάρκειάν των.

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὑπὲρ κ. Τσιροπινᾶ διαδηλώσεις, ὧν εἶχομεν πάλιν μίαν μεγαλοπρεπεστάτην καὶ ἐπιβλητικωτάτην τὴν Τετάρτην ἐσπέρας. Ὁ κ. Τσιροπινᾶς μετὰ δεκάδος φίλων του ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ του, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ναυπηγεῖον ὅπως ἀντιληφθῆ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργασιῶν καὶ ἀναγκῶν του. Ἐκεῖ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τοῦ ναυπηγείου διακοφάντων τὰς ἐργασίας των καὶ περιστοιχισάντων τὸ ἐκλεκτὸν τῆς Ἐρμουπόλεως τέκνον. Ἡ πρὸς τὸν κ. Τσιροπινᾶν ὑποδοχὴ τῶν Ναυπηγῶν ἦν ἐγκάρδιος καὶ ἀξία τοῦ ἀνδρός, πρὸς δὲ μετ' ἀφοσιώσεως προσβλέπει πᾶς τῆς Ἐρμουπόλεως κηδόμενος καὶ ἀγαπῶν ταύτην.

Οἱ ἐργάται τοῦ Ναυπηγείου ἤρξαντο ἐψευφημοῦντες καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ κ. Τσιροπινᾶ, ἀυξάνοντο ὅλον ἐν, τὸ δὲ περιστοιχίσαν αὐτὸν μέγα πλῆθος αὐξάνον ἀνῆλθεν εἰς πολλὰς χιλιάδας, οἵτινες ἀναρπάσαντες, δύναται τις εἰπεῖν, τὸν κ. Τσιροπινᾶν καὶ θέσαντες αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἐστράφησαν τὴν πρὸς τὴν πό-

λιν ἄγουσαν. Οἱ συνοδεύοντες τὸν κ. Τσιροπινᾶν δὲν ἤσαν θεσιθῆραι ἢ ὑπάλληλοι ἐν ἐνεργείᾳ, ἀλλ' ὁ συντηρῶν τὴν κοινωνίαν φιλεργὸς πληθυσμὸς, ὁ πληθυσμὸς ἐκεῖνος, οὐτινος ἢ εὐγένεια καὶ ἡ ἀριστοκρατία εἶναι ἀναγεγραμμένα εἰς τὰς τυλώδεις χεῖρας καὶ τὰ λάσια στήθη των. Οἱ ἀκολουθοῦντες τὸν κ. Τσιροπινᾶν δὲν ἦτο κότμος ἐκ τῶν ἐν ταῖς καφενεῖοις θαμιζόντων, οὐδ' ἐξ ἐκείνων οἵτινες τὴν ἡμέραν κοιμώμενοι ἀγρυπνοῦσι τὴν νύκτα, ἀλλ' ὁ φιλεργὸς λαὸς ἐκεῖνος, δηλαδὴ, ὁ λαὸς, ὅστις διὰ τῆς ἐργασίας του συγκρατῶν τὴν κοινωνίαν, ἔχει πλεῖον παντὸς ἄλλου δικαίωμα να φροντίζη καὶ περὶ τῶν τῆς πολιτείας.

Ἡ διαδήλωσις ἀνελοῦσα εἰς πολλὰς χιλιάδας κατῆλθε διὰ τῆς ἀμαξήτου ὁδοῦ εἰς τὴν ἀγορᾶν, διαλυθεῖσα ἐν τῇ πλατείᾳ, ἀφοῦ ὁ κ. Τσιροπινᾶς ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς Λέσχης κυχρήσθησε τὸν λαὸν διὰ τὰ πρὸς αὐτὸν ἀιθρήματα του.

Πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας

Ἠχῆθημεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ μέγιστον τῆς ἡμετέρας πόλεως μέρος, ἀδιακρίτως πολιτικῶν φρονημάτων, ὅπως ὁ παρῶν ἐκλογικὸς ἀγὼν περιορισθῆ ἐν ταῖς ὁμοίαις τοῦ πρέπαντος, μὴ ἐπαναληφθῶσι δὲ αἱ κατὰ παρελθούσας ἐκλογὰς ἀσχημίσασαι ἀτυχῶς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα ὕβρεις. Ἠχῆθημεν ἐπίσης ὅπως μὴ γενῶνται πάθη καὶ ἀναπτύσσονται φυλετικαὶ διαιρέσεις, ἄσκοποι πλεόν, παράκλιροι καὶ λείψανα τοῦ παρελθόντος. Ἀτυχῶς ὅμως καὶ αἱ ὕβρεις ἤρξαντο, ἀδιάφορον τίνος δόντος τὸ σημεῖον, καὶ τὰ περὶ φυλετισμοῦ πάθη ἀνεπτύχθησαν. Ἰδίᾳ δὲ ἠκούσθησαν φωναὶ, ὀλίγιστα εὐτυχῶς καὶ μεμετρημένα, κατὰ μέγαλον καὶ χρησίμου μέρους τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, κατὰ τοῦ φιλεργοῦ, φιλοτίμου καὶ ἐπιμελοῦς ἐκεῖνου πληθυσμοῦ, τοῦ ἔκκοντος τὴν καταγωγὴν ἐκ τῆς καλῆς τοῦ Πέλοπος χώρας. Προχθὲς τὸ ἑσπέρας τραξίαι ἀνήκοντες εἰς τὴν μερίδα τοῦ κ. Μάσχα ἐφ' ἠύχον ἐν τινι καφενεῖῳ — Κάτω οἱ Μωραῖται — Ἐτέρᾳ δὲ ὁμάδῃ ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς γηραιὸν ἐπιστήμονα περιερχομένη τὴν περὶ τοὺς Δύο Μύλους συνοικίαν ὠρέτο κραυγάζουσα — Ζήτω τὰ παιδιὰ τῆς Σύρας, κάτω οἱ ξένοι. Ἡ δ' ἐπιφθόσ — Θὰ τοὺς διώξωμε, θὰ τοὺς διώξωμε, τοὺς. . . ἐπαναλαμβάνομενα κατέσχιζε τὴν καρδίαν παντὸς ποιοῦντος τὸν τόπον Ἐρμούπολι τοῦ διορῶντος ἐν τῇ δικιρέσει τοῦ τόπου, τὴν καταστροφὴν του. Καὶ οἱ μὲν ὕβρισαντες τοὺς ἡμέτερους τούτους συμπολίτας, ἀπήχθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, λίαν ἐπιεικῶς ἀπολύθεντες, ἀλλ' εἰς τοὺς τοιούτους κατὰ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν Πελοποννησίων προπηλακισμοὺς, ὑπενημιζόμεν οὐχὶ βεβαίως τὰ γενικὰ ἐκείνα ἄτιμα ἀλλοτε ἐγράψαμεν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν, ὅχι βεβαίως τὰς ἐν γένει τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Πελοπόννησον, ὅχι τὰ ἐπὶ τρισήλικα ἤδη ἔτη ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς ἑλλην. ἐθνότητος θάρρα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ γηραιοῦ Μωραῖ καὶ τὰς ὑποχρεώσεις θὲ ὁ ἑλληνισμὸς ὀφείλει κατὰ τὰ ἔτη τοῦ ἀγῶνος, ὅτε οἱ γενναῖοι τῶν χιονοσκεπῶν τῆς Πελοποννήσου βουνῶν κάτοικοι, ἐξ ἐνός μὲν ὑπὸ τὸν Γέρων τοῦ Μωραῖ καὶ τὸν Νικηταρᾶν καὶ τοὺς ἄλλους κα-

πατναίους καὶ οἱ Μανιάται, τὰ τέκνα ταῦτα τῆς αὐταρκειᾶς καὶ τῆς λιτότητας, ὑπὸ τὸν Πετρόμπεην καὶ τοὺς δώδεκα Μαυρομιχαλαίους, συνεκράτουν τὰς στρατιάς τοῦ Μπραῖμη καὶ ἡ Πελοπόννησος ἦτο ἡ ἀληθῆς καὶ πραγματικὴ ἀκρόπολις τοῦ ἑλληνισμοῦ. Διότι ἂν τότε ὁ Μωραῖς ὑπέκυπτεν Ἑλλάς ἤδη δὲν θὰ ὑπῆρχε, πᾶσα δὲ περὶ ἀνεξαρτησίας ἰδέα αὐτῆς θὰ εἶχεν ἐκλείπει. Ἄς ἐνημιθῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες φυλετικὰς δικιρέσεις ἐν Ἐρμούπολει, ὅτι ἡ Ἐρμούπολις εἶναι τέκνον τῆς ἑλλην. ἐπαναστάσεως, ὅτι τὴν Ἐρμούπολιν συνήκισαν οἱ πατέρες ἡμῶν φεύγοντες τὴν καταστροφὴν τῶν ἑαυτῶν πατρίδων, εἰς τὴν Ἐρμούπολιν κατέφυγον ἐκ πάσης τῆς δούλης Ἑλλάδος τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ διὰ τῆς ἐργασίας ἢ ἐκ καλυθῶν νεοσύστατος πόλις μετεμορφώθη εἰς τὴν μεγαλομέγαρον καὶ καλλιμάζμαρον Ἐρμούπολιν. Ἄλλ' εἰ καὶ πληθυσμὸς αὐτῆς ἤδη ἀναμιχθεὶς ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, μετεβλήθη εἰς Ἐρμούπολιν καὶ οὐδὲν πλέον, δὲν δύναται τις ὅμως ν' ἀρνηθῆ ὅτι οἱ ἐνταῦθα Πελοποννήσιοι, τέλειοι ἤδη Ἐρμούπολιται, κέκτηνται εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ὅλα τοῦ ἑλλνος τὰ προτερήματα καὶ τὰς ἀρετὰς, τὴν ἀκραν φιλοτιμίαν, δηλαδὴ, καὶ τὴν παρησίαν καὶ τὴν μεγάλην γενναϊότητα.

Οἱ ἐδῶ Πελοποννήσιοι ἄνδρες ἐλεύθεροι, ἐργατικοί, ἐντιμοί, φιλεργοὶ καὶ εὐφρεῖς ἀπετέλεσαν πάντοτε τὸν πυρῆνα τῆς ὑποστηρίξεως πάσης χρησίμου καὶ ἐπωφελοῦς τῇ Ἐρμούπολει ἰδέας, εἰς οὐδὲν δ' ἄλλο ἔπαισαν ποτε ἢ ὅτι γενναῖοι, τίμιοι ἄνδρες καὶ ἄγαν φιλελεύθεροι, ἔμαθον μετὰ παρησίας νὰ λέγωσι τὰ σῦκα, σῦκα καὶ τὴν σιὰφην σιὰφην.

Εἰς τοὺς Πελοποννησίους Ἐρμούπολίτας ὀφείλεται σήμερον ὅπερ δὲν δύναται τις νὰ συζητήσῃ, ὀλόκληρος ἡ ἐμπορικὴ τοῦ τόπου κίνησις, αὐτοὶ δὲ συνδεδεμένοι μὲ τὴν πρῶην πατρίδα των, κρατοῦσι διὰ τῆς μεγάλης φιλεργίας των τὸ ἐμπόριον τῆς Ἐρμούπολεως.

Ἄλλως τε ἡμεῖς οἱ Χῖοι ἔχομεν καὶ ἰδιαίτερον τινα λόγον ὑποχρεώσεως πρὸς τοὺς Πελοποννησίους. τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν διότι εἰς τὸν Γέρω Μωραῖ καὶ εἰς τὴν Ἰθρῶν εὐρον, ὅπως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς Τροϊζῆνα οἱ Ἀθηναῖοι, καταφυγὴν καὶ σωτηρίαν οἱ γονεῖς ἡμῶν, οἵτινες μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναμνησκονται ἐπὶ τῆς φιλοξενίας, ἧς ἐν Πελοποννήσῳ ἔτυχον, καὶ τοῦ ἄρτου ὃν οἱ Μωραῖται καὶ οἱ Μανιάται ἐχορήγουν εἰς τοὺς πρόσφυγας γονεῖς μας στεροῦντες τοῦτον ἀπὸ τὸ στόμα τῶν τέκνων των.

Δι' ὅλα ταῦτα, εἰ καὶ ἐναντίοι ὄντες φυλετικῶν διαιρέσεων, ἐξαικολουθόμεν νὰ ὑποστηρίζωμεν ὅτι ἀδίκημα μέγα καὶ ἀπολύτως πράττει, βλάπτει δὲ καὶ τὴν Ἐρμούπολιν οἷος δὴ ποτε καὶ κατ' ἐλάχιστον κακολογῶν τοὺς ἡμετέρους τούτους συμπολίτας.

ΕΛΠΙΔΟΦΩΡΟΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐὰν ἡ γνώμη ἦν ἡ κοινωνία ἐκδηλοῖ περὶ τινος πάντοτε καὶ πανταχοῦ θεωρηθῆ ὡς ὁ περὶ αὐτοῦ γνώμων ὁ ἀρτι ἀποθανὼν Ἐλπιδοφόρος **Λαδοπούλος** δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ τέλειον τοῦ χρηστοῦ πολίτου, διότι περὶ αὐτοῦ, ὅσον περὶ οὐδενὸς ἄλλου Ἐρμούπολιτου, μία καὶ μόνη ὑπῆρχε γνώμη ὅτι εἶναι ὁ ἀριστος καὶ ὁ χρηστότερος τῶν κατοίκων τῆς Ἐρμούπολεως.

Την περί του Λαδοπούλου γνώμην τῆς Ἐρμουπόλεως πάσης οὐδέποτε ἐκλόμισέ τι, ποτὲ δὲ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δὲν εὐρέθη τις ἀντιλέγων εἰς τοῦτο, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἔκτακτον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθε εἰσῆς του περι τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, τὸ δημόσιον καὶ ἀπερίττον ἐπὶ τῷ θανάτῳ του πένθος, καὶ ἡ κατὰ τὴν κηδεῖαν του πρωτοφανὴς ἀπὸ καταβολῆς τῆς Ἐρμουπόλεως συρροὴ πλῆθους.

Διὰ τοῦτο ὅθεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐστεισθη ἡ Ἐρμούπολις πᾶσα καὶ τὸ μὲν δημοτ. συμβούλιον διὰ ψηφίσματός του ἐδέξατο ὅπως ἐπὶ τῷ νεκρῷ κατατεθῆ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ δήμου, τὸ δὲ συμβούλιον τῆς ἑλλην. ἀτμοπλοίας ἐψηφίσατο νὰ κατατεθῆ στέφανος καὶ πενθῆσῃ ἐπὶ τριήμερον τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς, προσφωνήσῃ δὲ τὸν νεκρὸν τὸ μέλος τοῦ συμβουλίου ὁ κ. Δ. Βοκοτόπουλος, καὶ πάντα δ' ἐν γένει τὰ ἐνταῦθα σωματεῖα ἐξεδήλωσαν παντοσείδως τὴν εἰς τὸ πένθος τῆς οἰκογενείας του συμμετοχὴν των.

Τοιοῦτον ἄνδρα ἐκήδευσεν ἡ Ἐρμούπολις ἥτις ἐκδηλοῦσα τὸ πένθος αὐτῆς ἀναμνησκῆται μετὰ πικρίας ὅτι κηδεύουσα τὸν **Λαδοπούλου** κηδεύει βεβαίως τὸ ἄριστον αὐτῆς τέκνον καὶ τὸν χρησιμώτερον αὐτῆς πολίτην, ὅμοιον τοῦ ὁποίου ἄγνωστον ἂν ποτε θέλει ἀποκτήσει.

Ἡ κηδεῖα ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς κατατεθέντων ἐπὶ τῷ νεκρῷ 36 στεφάνων, καὶ ἐν μὲν τῷ Ἁγίῳ Νικολᾷ ὠμίλησεν ὁ δικηγόρος κ. Ἐλευθεριαδῆς, ἐν τῷ νεκροταφείῳ δὲ ὁ κ. Δ. Βοκοτόπουλος.

Ὁ Ἐλπιδοφόρος **Λαδοπούλος** εἶναι υἱὸς τοῦ ἐκ τῶν πρώτων κατοίκων τῆς Ἐρμουπόλεως, τοῦ ἐκ Σερβῶν τῆς Μακεδονίας Ἀθανασίου Λαδοπούλου, ἀπὸ τσσαρκακονταετίας δὲ ἰδρυτῆς καὶ διευθυντῆς τοῦ μεγάλου τραπεζικοῦ οἴκου «Ἐλπιδοφόρος Λαδοπούλος». Ἦτο ἀνὴρ γραμμάτων, ὡς ἐκ τῶν πρώτων τοῦ πανεπιστημίου φιλολόγων, σπουδᾶσας ἄμα καὶ εἰς Παρισίου, φιλόκαλος, εὐφυῆς, ἀνὴρ ἐξ ἐκείνων οἵτινες αὐτοὶ ἦσαν οἱ δημιουργήσαντες καὶ γαλουχήσαντες τὴν Ἐρμούπολιν. Δρῶν ἐκπαλαί ἐν τοῖς τοπικοῖς πράγμασι, ἐξελέγετο πάντοτε ἄκων, διατελέσας ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ σειράν δημοτ. καὶ ἐπιχειρηκὸς σύμβουλος, πρόεδρος τοῦ ἐμπορ. Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐμποροδίκης, διαρκῶς δὲ μέχρι πρὸ ὀλίγου σύμβουλος τῆς ἑλλην. ἀτμοπλοίας, ἥς ἦτο ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν καὶ ὑποστηρικτῶν. Ἀλλὰ τοῦ Λαδοπούλου ἰδίως ὁ χαρακτήρ διεραίνεται ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ, διότι ἦτο τὸ πρότυπον τοῦ ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου, τύπος ἐν ὀλίγοις πατριαρχικός.

Καὶ ἡ μὲν μνήμη τοῦ Λαδοπούλου ἔσται αἰωνία ὅπως καὶ ἡ ἀπόλειψις ἦν ὑψίσταται ἡ Ἐρμούπολις ἀνεπινόητος. Κύριος ἀναπαύσαι αὐτὸν καὶ παρηγορήσαι τοὺς περιλειπομένους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Χθὲς ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα δημοτικῆς Ὀρφανοτροφείου ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸν νόμον ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις παραστάντες πύχαριστήθησαν τὰ μέγιστα ἀπὸ τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν, συνεχάρησαν δὲ τὸν διδάσκαλον τοῦ Σχολείου

κ. Πιθαρᾶκην εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται αὐτῇ. Ἄλλ ἐπίσης ἀξιέπαινον εἶναι καὶ τὸ Ἀδελφάτον τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὁποίου τούτο προκόπτει.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς γείτονος πόλεως. Πολλοὶ τῶν κατοίκων, οἵτινες παρευρέθησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ δημοτ. σχολίου τῶν ἀρρένων τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πρίντζη διευθυνομένου, παρακάλεσαν ἡμᾶς ὅπως ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου κ. Ν. Πρίντζην διὰ τοὺς ἀτρυτούς κόπους, οὓς κατέβαλλε διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἑαυτῶν τέκνων καὶ τὴν εὐδολεχῆ μέριμνάν ἣν ἐπεδείξατο περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν αὐτῶν.

Δι' ὃ συχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν φιλόπονον καὶ ἐπιμελέστατον διδάσκαλον κ. Πρίντζην εὐχόμενοι αὐτῷ καὶ εἰς τὸ μέλλον τοιαύτας τυμπανθίας νὰ ἐκφράζωσιν αὐτῷ οἱ κάτοικοι, ἀποκομίσαντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας τὰς μᾶλλον εὐχρέστους ἐντυπώσεις.

— Εἰς Ὑστέρνια τῆς Τήνου ἀνεφάνη νόσος ἐπικίνδυνος εἰς τὰ ζῶα καὶ ἰδίως εἰς τοὺς χοίρους, ἐριστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων διὰ τὰ ἐκείθεν κομιζόμενα ζῶα.

— Ἀποθανοῦσα ἐκηδεύθη τὴν Πέμπτην κόρη τρυφερὰ καὶ ἀξιεραστὸς ἡ **Ἰσαβέλλα**, θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Πέτρου Βενιζέλου. Εἰς τὴν μητέρα τῆς θανούσης κ. Μαρτίστην γένους Ἀνδρουλῆ, ἐκφράζομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν εὐχόμενοι τὴν ἐν κλίποις Ἀβραάμ αἰώνιαν αὐτῆς ἀνάπαυσιν.

Ἄριθ. 6006

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Ὁ κύριος Πέτρος Σ. Βασιλόπουλος κάτοικος Ἀθηνῶν διὰ τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ταύτην αἰτήσεώς του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Ἰουνίου 1891, καταχωρισθείσης τὴν δεκάτην πέμπτην (15) τρέχοντος μηνὸς ἐν σελίδι 474 — 475 τοῦ βιβλίου τῶν μεταλλείων αἰτεῖται τὴν παραχώρησιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀνακλυφθέντος μεταλλείου, Μαγκανίτου, κειμένου ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Νάξου (νήσῳ Πάρου) ἀναφέρων ῥητῶς ὅτι.

Ἄον ἡ αἰτουμένη πρὸς παραχώρησιν θέσις τοῦ δήμου Πάρου, ἔχει ἔκτασιν ἐξ ἑξακοντῶν ἐξακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν στρεμμάτων καὶ πεντακοσίων τριακοντα τετραγωνικῶν μέτρων (ἄρ. 6673 στρέμματα καὶ 530 [] μ.) ὅρια δὲ Νοτιοδυτικῶς διὰ τῆς εὐθείας γραμμῆς Δ Γ. τοῦ διαγράμματος διευθυνομένης ἀπὸ τῆς θέσεως Μακρογιαννοῦ εἰς Μοναστήριον Χριστὸς εἰς 220 μέτρων ἀπόστασιν πέραν τῆς θέσεως Μακρογιαννοῦ καὶ 128 μέτρων πρὸ τοῦ Μοναστηρίου. Νοτιοανατολικῶς διὰ τῆς γραμμῆς ΔΕ τοῦ διαγράμματος διερχομένης διὰ θέσεως καλουμένης Πήγαδος καὶ εἰς ἀπόστασιν 145 μέτρων πέραν αὐτῆς.

Βορειοανατολικῶς διὰ μιᾶς εὐθείας ὀριζομένης ἐν τῷ διαγράμματι διὰ τῶν σημείων ΕΑ σχηματιζούσης διὰ τῆς προηγουμένης ΔΕ γωνίαν ἐκ 86 καὶ 20'. Βορειοδυτικῶς διὰ τῶν τεχνιτῶν σημείων ΑΒΓ τοῦ σχεδίου σχηματιζόντων γραμμὴν καμπύλην.

Β. 'Οτι ὑπόσχεται νὰ πληρώνη κατ' ἔτος πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματί του τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου καὶ τὸν ἐτησίως προσδιορισθῆσόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ ἔτι ἐν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος ὡς ὀρίζεται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 30 καὶ 31 τοῦ νόμου.

Γ. 'Οτι ὑπόσχεται νὰ συμμορφωθῆ κατὰ γράμμα καὶ ν' ἀκολουθῆ τὸν παρά τῆς Κυβερνήσεως κανονισθῆσόμενον τεχνικὸν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου.

Δ. 'Οτι ὑπόσχεται προσέτι νὰ πληρώσῃ πρὸς τοὺς Κυρίους καὶ κατόχους τῆς ζητουμένης ἐκτάσεως τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενον δικαίωμα.

Ἡ παρούσα διακήρυξις τῆς ἀναφορᾶς τοῦ αἰτούντος δημοσιευθήσεται δαπάνῃ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐφημερίδας «Ἡλῖος» καὶ «Ἐφημερίς Ἐρμουπόλεως» θέλει δὲ τοιχοκολληθῆ τῇ φροντίδι τοῦ οἰκείου Δημάρχου καὶ μείνει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ, τοῦ δήμου Πάρου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ περίμετρος τῆς πρὸς παραχώρησιν αἰτουμένης ἐκτάσεως καὶ εἰς Ἀθήνας, ὅπου διαμένει ὁ αἰτῶν τὴν παραχώρησιν. Πρὸς τούτοις ἡ παρούσα θέλει ἀναγινώσκεσθαι ἐπ' Ἐκκλησίας κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολλήσεως Κυριακᾶς, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν

Διαρκουσῶν τῶν δημοσιεύσεων τούτων ἡ αἴτησις καὶ τὰ διαγράμματα τῆς ἐπιφανείας, μένουσιν ἐκτεθειμένα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμῆνου προθεσμίας, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, αἱ ἀπαιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων, τοιχοκολλήσεων καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεων τῆς διακηρῦξεως ταύτης ἀποδείξεις, ὡς καὶ αἱ τυχόν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ὑποβληθεῖσαι ἀναφοραὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Ἐρμουπόλει, 16 Ἰουνίου 1891

Ὁ Νομάρχης

Α. Κ. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ
ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος Πέτρος Σ. Βασιλόπουλος κάτοικος Ἀθηνῶν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς Κύριε Νομάρχα, ὅπως ἐνεργήσητε νὰ παραχωρηθῆ εἰς ἐμὲ τὸ ἀνακλυφθὲν μεταλλεῖον Μαγγανήτου συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν θην Ἰουνίου συνημμένην τῇ παρούσῃ ἐπιστημονικῇ ἔλθεσιν καὶ τὸ συναποστελλόμενον δειγμα τοῦ μεταλλεύματος εἰς 23(4 ὀκάδων καὶ τὸ ἀπὸ 10 Μαΐου 1891 λεπτομερῆς διαγράμμα εἰς τρι-

πλοῦν.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται ἐντὸς τῆς Ἐπαρχίας Νάξου καὶ εἰς τὴν νῆσον Πάρον τὰ δὲ ὄρια τῆς ζητουμένης παραχωρήσεως ὀρίζονται διὰ τῶν ἀκολουθῶν γραμμῶν

Α.') Νοτιοδυτικῶς διὰ τῆς εὐθείας γραμμῆς ΔΓ τοῦ διαγράμματος διευθυνομένης ἀπὸ τῆς θέσεως Μακρογιαννοῦς εἰς Μοναστήριον Χριστὸς εἰς 220 μέτρων ἀπόστασιν πέραν τῆς θέσεως Μακρογιαννοῦς καὶ 128 Μέτρων πρὸ τοῦ Μοναστηρίου.

Β.')

Β.')

Γ.')

Δ.')

Ἐπιπέδου δὲ προσέτι νὰ πληρώσω πρὸς τοὺς Κυρίους καὶ κατόχους τῆς ζητουμένης ἐκτάσεως τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον δικαίωμα.

Ἀθήνησι τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1891

Ἐυπειθέστατος

Π. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἐνοφῶντος Δ. Ζύγουρα.

Τιμωμένη ἅπαντα Δρ. 8 καὶ πε λέρουσα

α.) Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐμπορίου τῆς λογιστικῆς Δρ. 3

β.) Τὴν ἐμπορικὴν λογιστικὴν ἢ Ἀριθμητικὴν » 2

γ.) Τὴν καταστιχογραφίαν μετὰ τῆς Τραπεζικῆς καὶ τῆς Λογισμογραφίας ὁμοῦ » 3

δ.) Τὴν Λογισμογραφίαν κατ' ἰδίαν » 2

Οἱ ἐπιθυμοῦντες κανένα τόμον ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῆς ἐμπορικῆς Βιβλιοθήκης ἀποτανήτωσαν πρὸς τὸν ἐνταυθ. κ. Γ. Π. Μέμον παρά τῷ ὁποίῳ εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ βιβλία τοῦ κ. Ζύγουρα.

Ἀπωλέσθη πιστόλιον Δίκανον ὑπισθογαμῆς ὁ ἀπωλέσας αὐτὸ θὰ ἀνταμείψῃ γενναίως τὸν εὐρόντα.